

غرب همزمان با ارسال پالس مذاکره در کمیسیون مقام زن سازمان ملل علیه ایران پروژه سیاسی اجرا کرد

مذاکره یا پروژه فشار

به چنین اقدامی خواهد زد. گزاره‌های موجود و نفوذ لابی آمریکا در این کمیسیون بین‌المللی احتمال تصویب قطعنامه ضدا ایرانی را تا حد زیادی قطعی کرده بود و زمانی که شمایان گزارش را می‌خوانید این لابی تاثیر خود را گذاشته و عضویت ایران لغو شده است. این اقدام همان‌طور که معاون رئیس‌جمهور آمریکا نیز به آن اشاره کرده است با هدف اعلام حمایت علنی از آشوب‌های ایران صورت گرفته است. اقدامی غیرقانونی که آمریکا از دل آن تشویق اذعان عمومی ایران را جست‌وجو کرده و با عراق، انزوای بین‌المللی ایران را تبلیغ می‌کند تا بتواند شکست پروژه براندازی را با دستاوردسازی نمایشی برای خود پیروزی جلوه دهد.

فرهیختگان تنها ۲ سال بعد از عضویت ایران در کمیسیون مقام زن سازمان ملل، آمریکا تمام تلاش خود را به کار گرفت تا مانع از پایان دوره ۴ ساله عضویت ایران شود، به همین دلیل نیز شب گذشته بنا بر درخواست غیرقانونی کنشور آمریکا، جلسه رای گیری برای حذف جمهوری اسلامی ایران از کمیسیون مقام زن سازمان ملل برگزار شد. جلسه‌ای که باتیان اصلی آن آمریکا، انگلستان و فرانسه یعنی سه کشور بزرگ نقض‌کننده حقوق زنان در جهان هستند. این جلسه پس از آن تشکیل شد که معاون رئیس‌جمهور آمریکا چند هفته پیش از تلاش واشنگتن برای این اقدام غیرقانونی خبر داد و تاکید کرد که به منظور حمایت از آشوب‌های خیابانی در تهران، کاخ سفید دست

کمیسیون مقام زن چیست

کمیسیون مقام زن نهادی وابسته به شورای اقتصادی اجتماعی سازمان ملل متحد است که از سال ۱۹۴۶ میلادی با هدف برابری جنسیتی و کمک به پیشرفت زنان تشکیل شده است. بیش از ۶ دهه است که این کمیسیون سالانه نشست ۱۰ روزه در مقر اصلی سازمان ملل در نیویورک برای بررسی پیشرفت در برابری جنسیتی، تعیین چالش‌ها، وضع استانداردهای جهانی و فرمول‌بندی سیاست‌هایی برای ترویج برابری جنسیتی و پیشرفت زنان در سطح جهان برگزار می‌کند و تصمیمات آن ضمانت اجرایی ندارد.

لغو عضویت به معنی اخراج نیست

رسانه‌های وابسته به غرب از نخستین دقایقی که مقامات آمریکایی از طراحی سناریوی ضدا ایرانی برای لغو عضویت ایران خبر داده‌اند به‌طور مداوم از کلیدواژه‌های اخراج، کنار گذاشته‌شدن و حذف برای این مسأله استفاده کرده‌اند. اما باید توجه داشت که لغو عضویت صرفاً باعث سلب حق رای ایران می‌شود و ایران همچون دیگر کشورهای عضو سازمان ملل حق حضور و سخنرانی در جلسات تمام کمیسیون‌های وابسته به این سازمان را دارد و از طریق تعامل با اعضای دارای حق رای می‌تواند بر روند تدوین مصوبات پیشنهادی نیز اثر بگذارد. ضمن اینکه این کمیسیون اساساً نقش تصمیم‌گیری با ضمانت اجرایی ندارد. تلاش برای اغراق واژگانی و مانور روی کلمه اخراج بیش از آنکه اثر بین‌المللی داشته باشد با هدف اثر گذاری بر افکار عمومی داخلی ایران صورت می‌گیرد تا از طرفی گزاره دروغین انزوا و حذف از صحنه بین‌المللی را به اذعان عمومی تلقین کرده و موج ناامیدی ایجاد کند و از سوی دیگر جریان ساده‌اندیش تحت‌تاثیر رسانه‌های آشوب را به خشونت پیشتر تشویق کند تا بتواند هرگونه برخورد با این موج خشونت ولو اعدام قاتل دو جوان در مشهد را در ذیل اقدامات ضدحقوق بشری فاکتور نموده و پروژه اعمال فشار به ایران را از طریق نهاد‌های به ظاهر بین‌المللی تداوم دهد.

حساب ویژه آمریکا روی رأی کشورهای آفریقایی

از آنجایی که رای گیری برای قطعنامه‌های اینجینی علنی برگزار می‌شود، بسیاری از کشورهایی که همسوا با آمریکا محسوب می‌شوند تحت فشار این کشور قرار داشته و گریزی برای رای ندادن به نفع آمریکا ندارند. ترکیب کشورهای بلوک غرب شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد نیز نشان می‌دهد قطعنامه خلاف رویه آمریکا رای کافی یعنی بیش از ۳۰ رای را دارد. نفوذ آمریکا در این شورا تاکنون بارها برای سوءاستفاده و تصویب قطعنامه‌های به نفع آمریکا مورد استفاده قرار گرفته است. عامل دیگری که احتمالاً باعث افزایش آرایه نفع آمریکایی می‌شود حضور هم‌زمان روسای کشورهای آفریقایی در آمریکا است. واشنگتن از دوره پارک اوباما با پیشبرد ایده‌هایی در این رابطه موفق شد عمق راهبردی خود در قاره آفریقا به‌خصوص در مجامع بین‌المللی را بیش از پیش قوت ببخشد. ایده‌هایی اقتصادی و بلندمدت که باعث می‌شد کشورهای آفریقایی چاره‌ای جز وابسته شدن به آمریکا در بلندمدت نداشته باشند. اخیراً هم بایدن با رونمایی از ایده «تاسیس گروه ویژه مشاوره سرمایه‌گذاری آفریقای جنوبی و آمریکا» و تشکیل تیمی برای مشارکت در انتقال انرژی که قرار است سرمایه‌گذاری ۴۵ میلیون دلاری در این زمینه داشته باشد نشان داد همچنان قصد دارد ایده حفظ نفوذ سیاسی آمریکا را ادامه دهد. با توجه به این موارد می‌توان گفت آمریکایی‌ها حساب ویژه‌ای روی رای کشورهای آفریقایی عضو در این کمیسیون و سایر کمیسیون‌های وابسته به سازمان ملل باز کرده بودند که البته ترکیب آرای شب گذشته کمیسیون مقام زن نشان داد در این مورد خاص آن طور که فکر می‌کردند توفیق نداشتند. زیمبابوه، نیجریه و تونس از جمله کشورهای آفریقایی بودند که به این طرح آمریکایی‌ها رای مثبت ندادند.

آن روی سکه حمایت کاخ سفید از حقوق زنان

اصلاحی درباره آن داشتیم از فرصت حضور خود در آن محفل برای اعمال آن استفاده می‌کردیم. اما درباره کارنامه سیاه آمریکا در این زمینه‌ها داده و تحلیل بی‌شمار است. فقط در یک زمینه برخورد پلیس با شهروندان آمریکایی با تمرکز بر مسأله زنان که واشنگتن این روزها با ادعای دفاع از حقوق آنان بر کشورهای عضو کمیسیون مقام زن فشار آورد تا به حذف ایران را می‌مثبت دهند، می‌توان گفت کاخ سفید نه‌تنها کارنامه قابل دفاعی ندارد بلکه برخی حکومت‌های مورد حمایت آن هم به‌وضوح یک ناقض تمام‌عیار حقوق بشر هستند. به‌عنوان نمونه، می‌توان گفت طبق آمار واشنگتن پست بیش از پنج هزار و ۶۰۰ شهروند آمریکایی طی حدود ۵ سال گذشته در نتیجه خشونت پلیس این کشور قربانی شده‌اند که حدود ۳۰۰ نفر آنان را فقط زنان تشکیل می‌دهند. مواردی که سطح خشونت‌ش در برخی مقاطع به قدری بالا بود که نه‌تنها افکار عمومی داخلی آمریکا بلکه افکار عمومی دیگر کشورها را هم تحت تاثیر خود قرار داد. مثلاً در موردی که همین امسال شاهد فراگیر شدن خبر آن در سطح رسانه‌های دنیا بودیم، پلیس آمریکا یک زن ساکن شهر کانزاس ایالت میسوری آمریکا را به خشن‌ترین نحو مورد اصابت گلوله مستقیم قرار داد. این اتفاق زمانی خشم و انزجار عمومی را بیش از قبل برانگیخت که مشخص شد لئونا هیل، این زن ۲۶ ساله، باردار بوده است. شاهدان درباره این اتفاق گفته‌اند پلیس او را با شلیک پنج گلوله و درحالی‌که پشت فرمان اتومبیل خود بوده کشته‌اند. فاجعه جایی جدی تر شد که پلیس در پاسخ به اعتراضات عمومی گفت: «به او اخراج توقف دادیم و تصور کردیم که او قصد دارد تا تیراندازی کند، به همین دلیل به او شلیک کردیم.»

چرا قطعنامه آمریکا غیرقانونی است

اختصاصاً اکوسوک (ECOSOC) معرفی شد و طرف آمریکایی که از تثبیت حضور ایران آشفته بوده و آن را مانعی بر سر راه مصوبات یک‌طرفه خود قلمداد می‌کرد، در رویه‌ای غیرقانونی نظر گروه آسیا اقیانوسیه را نادیده گرفته و درخواست رای گیری کاغذی برای بررسی عضویت اعضا را ارائه داد که درنهایت به دلیل مخفی بودن رای گیری ایران با تعاملی که با کشورهای مختلف داشت توانست با کسب ۴۳ رای از ۵۴ رای کشورهای عضو اکوسوک به مدت چهارسال به عضویت این نهاد ملل متحد درآید. اگرچه رای گیری به صورت مخفی برگزار شد اما نتیجه رای گیری نشان می‌دهد حتی برخی کشورهای اروپایی متحد آمریکا نیز با عضویت ایران موافقت کرده بودند. کشورهایی که در صورت رای گیری علنی تحت تاثیر فشارهای آمریکا احتمالاً یا به نفع این کشور رای داده یا نهایتاً رای ممتنع داخل صندوق می‌انداختند. آمریکا که از نتیجه رخ داده برافروخته بود از همان ابتدا جریان‌سازی رسانه‌ای را علیه ایران به‌عنوان عضو این کمیسیون به‌راه

باید هر آنچه کاخ سفید ارزش می‌داند را گرامی بداری!

ارتباط قانون تصویب‌شده توسط بایدن در روز سه‌شنبه را با لفظ «در سراسر جهان» که بعد از تصویب بیان کرد جدی دانست. بر همین اساس است که می‌توان تصمیم آمریکا برای فراگیر شدن قوانینی مثل آنچه روز سه‌شنبه در واشنگتن تصویب شد را قطعی تلقی کرد. علاوه‌بر آن، می‌توان تلاش‌های گاه‌وبی‌گاه آمریکا برای حذف ایران از کمیسیون‌های زیرمجموعه سازمان ملل متحد را هم در همین بازل تفسیر کرد. مادامی که تهران، در مقابل طرح‌ها و ایده‌های اینجینی واشنگتن به‌عنوان یک بازیگر مزاحم ایفای نقش کند، محکوم به تحمل فشارهای روانی و رسانه‌ای گسترده خواهد بود. فارغ از آنکه محل مناقشه ایران و آمریکا در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی باشد یا کمیسیون حقوق بشر و کمیسیون مقام زن، این کیفیت نقش‌آفرینی ایران در این کمیسیون پیش‌بینی مورد اشاره است که اقدامات بعدی آمریکا را قابل پیش‌بینی می‌کند. شاید بتوان چکیده خواسته‌نهایی دولت آمریکا از سایر دولت‌ها را این مسأله دانست که یا هرآنچه کاخ سفید ارزش می‌داند را گرامی می‌داری یا مثل ایران، در تمامی زمینه‌ها تحت فشار همه‌جانبه قرار خواهی گرفت.

داشته و در ادامه چه آثاری بر جریان‌ات داخلی آمریکا خواهد گذاشت، نکته قطعی مبتنی بر تجربه تاریخی درباره مسائلی مثل آنچه روز سه‌شنبه در کاخ سفید درباره به‌رسمیت شناختن و قانونی اعلام کردن ازدواج همجنسگرایان رخ داد آنکه معمولاً چنین اقدامات و مصوبه‌هایی با یک برنامه‌ریزی جدی مسییر جا افتادن و مورد پذیرش قرار گرفتن در سایر کشورهای جهان را طی می‌کند. البته این بار کشف چنین مسأله‌ای به دقت و حساسیت چندانی نیاز ندارد، چون رئیس‌جمهور آمریکا صراحتاً اقدام روز سه‌شنبه خود در تصویب قانون ازدواج همجنسگرایان را به تعبیر خود پیشرفت به سوی آنچه آزادی و برابری می‌داند، آن هم «در سراسر جهان» عنوان کرد. تعبیری که البته هنوز معلوم نیست عاقدانه از سوی بایدن مطرح شده و از رئیس‌جمهور ۸۰ ساله آمریکا طبق معمول، لغزش کلامی داشته است! مسأله مهم‌تر اما، علاقه وافر و البته فزاینده دولت‌های مختلف آمریکا به اعمال نفوذ بر سازمان‌های بین‌المللی و گفتمان‌سازی در چهارچوب این سازمان‌ها آن هم با مقیاس جهانی است. با آگاهی نسبت به این مسأله است که می‌توان

دولت آمریکا پروفیسورای نقض گسترده حقوق بشر دارد

دره‌ای از مظاهر آن را در مجامع بین‌المللی نمایندگی می‌کرد، بدون شک کمیسیون‌های حقوق بشر و مقام زن سازمان ملل متحد به مقامات آن کشور فرصت ارائه توضیح هم نمی‌دادند، چه رسد به آنکه ادعاهای آن را مرجع قرار داده و براساس آن کشورهای دیگر را محکوم و حتی حذف کنند. همان‌طور که دیدیم، کشوری با سابقه آمریکا در زمینه‌های حقوق بشری موفق شد با اعمال فشار بر دیگر اعضای کمیسیون مقام زن سازمان ملل، پیش‌نویس قطعنامه‌ای را در این کمیسیون پیش برد که نتیجه‌اش، حذف ایران از آن‌ها یا ۲۹ رأی موافق، ۸ رأی مخالف و ۱۶ رأی ممتنع بود. طبق گزارش ویژه‌ای که به آن اشاره شد، در بخش مصادیق داخلی نقض حقوق بشر توسط آمریکا می‌توان به سرفصل‌های عمده خشونت - که خود به دو سرفصل خشونت با اسلحه و خشونت پلیس تقسیم می‌شود-، اعدام‌ها، وضعیت زندان‌ها - که این سرفصل هم مجدداً به دو بخش خصوصی‌سازی زندان در ایالات متحده و جمعیت زیاد زندانیان در آمریکا تقسیم می‌شود-، نقض حقوق زنان، نقض حقوق مهاجران و پناهندگان، تبعیض نژادی، نقض حقوق بومیان و نقض حقوق کودکان اشاره کرد. درباره مصادیق بین‌المللی نقض حقوق بشر توسط آمریکا هم می‌توان به تحریریه‌های گسترده و بی‌پایان دولت این کشور علیه دیگر کشورها، عطش سیری ناپذیر به فروش تسلیحات- بدون توجه به نیت دولت‌ها و گروهک‌های خریدار سلاح- و صد البته مداخله سیستماتیک در امور داخلی کشورهای دیگر اشاره کرد. مصادیقی که ورود به هر یک و تحقیق درباره آن به مخاطب منصف این مسأله را ثابت خواهد کرد که دولت آمریکا نه‌تنها شایسته اظهارنظر درباره وضعیت حقوق بشر در کشورهای دیگر نیست بلکه به معنای واقعی کلمه در بین کشورهای سراسر دنیا، پروفیسورای نقض گسترده حقوق بشر دارد!

همان‌طور که در بخش قبل مورد بررسی قرار دادیم آمریکا تنها در یک مورد که این روزها در خصوص آن مدعی شده است(مسأله حقوق زنان) کارنامه‌ای سراسر سیاه دارد. علاوه بر آن، حکومت‌های تحت حمایت کاخ سفید از جمله عربستان سعودی، رژیم صهیونیستی و برخی حکومت‌های استبدادی دیگر، عملکردشان در این زمینه‌ها به قدری واضح ناقض حقوق بشر بوده است که نهاد‌های بین‌المللی هم بعضاً حاضر نیستند صرفاً آنان‌ها را به خوشنیتنداری دعوت کرده و درمقابل حجم جنایت‌هایشان سسکوت کنند. اما نکته آنجاست که اگر مورد حمایت واشنگتن باشید اما مثل آل‌سعود، یک روزنامه‌نگار را در خاک کشور دیگری گروگان بگیرید، به قتل برساینید و پیکر او را هم به وحشیانه‌ترین شیوه در اسید حل کنید، باز هم خطری از جانب سازمان‌های بین‌المللی شما را تهدید نخواهد کرد. به این معنا که اگر حتی احتمال تصویب قطعنامه حقوق بشری علیه این دولت‌ها به‌عنوان ایده مطرح شود، این دولت آمریکا است که در مقام یک وکیل مدافع تمام‌عیار، آن ایده را در نطفه خفه خواهد کرد و اجازه نخواهد داد دولت‌های تحت حمایتش اندکی زیر فشار قرار بگیرند. هرچند آن فشار به‌حق و درست باشد. بر همین اساس است که عربستان سعودی به راحتی در یک روز ده‌ها نفر را گردن می‌زند و صدادی از مجامع بین‌المللی به جهان بیرون مخابره نمی‌شود. طبق گزارش ویژه‌ای که وزارت امور خارجه کشورمان در میانه پاییز و در بحوه ادعاها و ژست‌های حقوق بشری دولت آمریکا از وضعیت تأسف بار این کشور در زمینه حقوق بشر تدوین کرده است، می‌توان مصادیق نقض حقوق بشر توسط آمریکا را در دو بعد داخلی و خارجی مورد بررسی قرار داد که هرکدام مستقلاً مثنوی هفتادمی خواهد شد که هر دولت دیگری